

Köpekler Üzerine Karalamalar

İçeriği Yazan: [İlker EKİCİ](#) [1] Zaman: Salı, 27/03/2012 - 12:09

Köpekler, yeryüzünde dikkate değer canlılardır. Gerek İnsanlarla olan ilişkileri, gerek insana sadakati ciddi anlamda araştırmalara konu olmuştur. Nitekim insan canının tehlikeye atılmaması için afyon, eroin, kokain gibi uyuşturucu maddeler ve bomba takipleri başarılı köpekler tarafından yapılır. Ne kadar türde köpek olduğunu bilmemekle birlikte, birçok köpek türünün ciddi şekilde ülkemizde de bulunduğu ve görüldüğünü yazmak zor olmasa gerek.

Kimi köpekler, olağanüstü av sürer. Avı gördükleri anda ok gibi dikilir ve yerini işaret eder. Avcıların eli ayağıdır bu türler.

İnsanın kendisini evcilleştirmesinden sonra, en çok evcilleştirdikleri hayvan sıralamasında at ile kafa kafaya yarışır düzeydedirler. İşte bu evcilleştirme sırasında birçok köpek, özündeki duruşu kaybederek tam anlamıyla kukla haline dönüşür. Sahibinin istediği her şeyi yapan, emir ve komutla çalışan, makineleşmiş canlılara dönüşür köpekler. Bu köpeklere insani refleksle acımak boşadır. Çünkü acıma duygusu olan insanın diktasıyla, kendi egosunu tatminle sözüm ona “eğitilmiş köpekler” yaratılır.

Köpekleri kontrol etmek ve her istediğinizi yaptırmak için ödül ceza prensibi işletilir. Köpek başarılıysa yemeği, kemiği, oyuncak topu verilir. Köpek verilen komutlara uymuyorsa aç bırakılır, dövülür hatta kapı önüne atılır.

Sokak köpeklerine baktığımızda, sokağın bir “ağa” köpeği vardır. Bu “ağa” köpek, çoğu zaman; sabahın köründe uyanan bir emeklinin herhangi bir simit fırınından aldığı bir miktar böreğin kokusu etrafında türlü şaklabanlıklar yaparken karşınıza çıkar. Emekli insan, köpekleri sevdiğinden midir yoksa onlardan korktuğu için midir bilinmez mutlaka bir parça bırakır. Ağa köpekte bu ödüle karşı sadakatini gösterir. Diğer köpekler açtır, ağa köpeğin umurunda değildir ancak tok olmasından ötürü rahat rahat gezer sokaklarda. Peşine taktığı köpeklerle öte mahallenin köpekleriyle kavgaya etmek pahasına gider çöpleri karıştırır.

Ağa köpek, genelde günün büyük kısmında miskin miskin yatar. Diğer köpekler; havlama, hırlama, saldırma gibi bilumum sokak köpeği faaliyetini yürütürken tok olduğu için kafası daha çok çalışan ağa köpeğin gözüne girmek için gezer.

Ertesi sabah kavramı ağa köpek için en zevkli evredir, emekli sahip gelecek bir parça börek veya tırevlerinden verecek, buna karşın ağa şaklabanlık yapacak ve gidip çetesine yol gösterecek. Bitmez bir döngü değildir tabii bu. Ağa köpek; emeklinin ölebileceğini, geçim sıkıntısı arttıkça emeklinin börekten tasarruf edebileceğini hatta hatta mahalleden taşınabileceğini düşünemez. Düşünmek insana özgü bir davranıştır zira.

Hal böyleyken, diğer köpeklerin ortamında “ağa” köpeğin forsu, yemeğini kaybedene kadardır. İşte o vakit geldiğinde genelde diğer köpekler ağayı ağalıktan azlederler. O hale gelir ki bu, çoğu yerde ağalar sürgün yer.

Ağanın oturduğu koltuğa bir başka ağa oturur, saltanat devam eder. Olan bizim eski ağa köpeğe olur.

Bunlar sokak köpeklerinin başına gelen trajikomik sonun hikayesidir.

Öte yandan, herhangi bir pet şoptan alınan, ithal köpekler de tam anlamıyla teslim olmuşluğun kaderiyle yüzleşir. Annesinden, babasından ayrılmış; memleketinden uzaklara düşmüş onca köpek bu şoplarda yeni sahiplerini bekler. Bunlarda gurur filan yoktur. Tek kişiye de bağlanmazlar, eğer bir eve köpek olarak gideceklerse; yeter ki karnım doysun her şeyi yaparım mantığıyla yaşarlar. Haliyle tek

bir sahipleri yoktur.

Evin babası gider, bizimki anneye itaat etmeye başlar. Anne gider, oğlana; oğlan gider kıza. Sahip tek değildir özetle, havla derler havlar; terliği getir derler getirir; koş derler koşar, dur derler durur, sahibin sözünden çıkmak gibi bir lüksleri yoktur bu evcil köpeklerin.

İtaatlerinde şüpheye yer yoktur. Çünkü aç kalmamak için mecburen itaat etmeleri gerekir. Öyle ki İngilizce komut öğrenen, Türkçe sorulan sorulara cevap veren; eskilerin deyimiyle kerrat cetvelini bilen köpekleri görünce insan “yuh artık” çeker.

İnsanlar, köpekleri kendilerine yardımcı olsun diye değil; daha fazla ne kadar şaklaban yapabilirimden hareketle köle olarak alırlar. Bu yüzdendir ki, 35 derece yaz sıcağının altında; kimi insan görünümlüleri Sibiry Kurdu gezdirirler. Hayvan ilk gördüğü arabanın altına zor atar kendini. Dil bir karış dışarıda. Bu davranış bize köpeklerin, her zaman iyi sahipleri olamayacağı sonucunu gösterir. Sahiplerin düşüncesi, forsum olsun; bu köpek benim işte gezdiriyorum, dikkat çekerim belki yeni bir “aşk” bulurum gibi insan aklını zorlayan açıklamalar ve istemler ortaya çıkarır.

Bu yazıyı yazma gerekçem, hazır ülkemizin en yeteneklisi horon tepen bir köpek olmuşken, köpeklere olan talep de artmışken azıcık dikkat çekelim de insanlar, gelişi güzel köpek almasın noktasında. Alınan onca köpek, dört işlem öğrenecek diye bir şey yok. Kimisi sadece havlar, durduk yere hayvanları köle yapmayın, aç bırakmayın. Sonra köpekler itaat edecek bir sahip aramak zorunda kalacak, eğer şansı varsa da “ağa köpek” olacak.

Dünya geniş, herkese yeter.

Not: Siyasi mesaj içermemektedir

İlker EKİCİ

ilker.ekici@politikadergisi.com

Yorumlar

Yazınızı insanı da düşünerek

İçeriği Yazan: Nurgün Karşu(Doğrulanmamış) Zaman: Salı, 27/03/2012 - 13:51

Yazınızı insanı da düşünerek okuduğumuzda daha da bir anlam kazanıyor ne dersiniz. Yani köpek=insan davranışları. Saygılarımla.

teşekkür

İçeriği Yazan: İlker EKİCİ Zaman: Çar, 28/03/2012 - 11:26

Sayın Karşu,

vakit ayırıp yazıyı okuduğunuz için teşekkür ederim. Güzel bir yöne temas etmişsiniz. ancak dediğim gibi asla "siyasi" bir yazı değildi :)

Saygılarımla

İlker Ekici.

- [Toplumsal](#) [2]

Kaynak URL (09/05/2024 - 03:28 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/kopekler-uzerine-karalamalar>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/ilker-ekici>

[2] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>